

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Meditationum evangelicarum pars secunda, hoc est:
Solida, ad discendam & exercendam, ex evangeliis tam
dominicalibus quam festivalibus Christi & sui-ipsius
notitiam, informatio**

Creide, Hartmann

Francofurti ad Moenum, 1682

Exordium

[urn:nbn:de:bsz:31-126164](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-126164)

tam revocare potest, id solius Dei opus est, qui mortificat & vivificat, 1. Sam. 2. v. 6.

Sed apud hunc medicum non impossibile est ullum verbum, Luc. 1. v. 37. Psal. 68. v. 21. *Corporalis medicus morbos corporis tantum profligare*, animam autem sanare non potest. Id ministerio commissum est.

Verum Christus solus efficere potest:

Ut sit mens sana in corpore sano.

Sicut paralyticum cum anima tum corpore sanavit, Matth. 9. v. 26. Hinc Augustinus: *Sic medetur plagis peccatorum nostrorum, ut nulla cicatricum vestigia remaneant.* Hinc nulla condemnatio est iniis, qui in Christo Jesu sunt, Rom. 8. v. 1.

Medico corporali non semper potiri possumus. Sicut legimus de Hippocrate, quod Rex Persarum ei magna donaria obtulit, qui tamen ad eum venire noluit.

Verum aliter cum Christo se res habet, hic enim nobiscum est omnibus diebus, usque ad consummationem seculi, Matth. 28. v. ult. Ideo vocatur Immanuel, Deus nobiscum, Esa. 7. v. 14. Hinc bene Augustinus: *Quia tu non poteris ire ad Medicum, ipse Medicus venit ad te.* Per ascensionem enim suam in ejusmodi thronum ascendit, qui per totum orbem se extendit, ut nos ubique terrarum ejus perfugio uti possimus. Non enim longè ab unoquoque nostrum est; in ipso enim vivimus, & movemur, & sumus, Act. 17. v. 28.

Postremò nemo Medicorum reperitur, qui vitam pro agrotis profuderit. Verum Christus id fecit. Propterea exclamat Augustinus: *O mirabile genus medicinae, ubi medicus agrotat, ut agrotis sanitatem conferat.* Verè languores nostros ipse tulit, Esa. 53. v. 4. seqq.

Hoc proinde ad solatium vestrum tenete, Dilecti! & quia auditis, medicum hunc non venisse valentibus, sed malè habentibus: Videte, ne vos valentes arbitremini, sicuti Pharisei in se confidebant, quod essent justi, Luc. 18. v. 9. sed potius cum Paulo gloriemini in infirmitatibus vestris, ut inhabitet in vobis virtus Christi, 2. Cor. 12. v. 9. & in hoc medico, hic temporaliter & ibi in aeternum exultare poteritis. *Hic in tempore sanabit vos, verbo suo sanctissimo, quod verum malagma est, omnia sanans, Sap. 16. v. 12. Ibi verò in aeternum cibavit vos de ligno vitæ, quod in paradiso Dei est, & cujus folia ad sanitatem gentium, Apoc. 22. v. 2. ut nunquam ægrotare, sed germinare & virefcere debeatis, Psal. 92. v. 15. nec mortem gustare in aeternum, Joh. 8. v. 51.*

Id quod nobis omnibus ex gratia concedere dignetur, Deus Opt. Max. per filium suum Jesum Christum, Servatorem nostrum, in Spiritu sancto,
Amen.

In die festo Michaelis Archangeli.

Evangelium Matth. 18. v. 1. --- 11.

EXORDIUM.

Cum Josua esset in agro urbis Jericho, levavit oculos: & vidit virum è regione, evaginatum tenentem

gladium. Perrexitq; ad eum, & ait: Noster es, an adversariorum? Qui respondit: Nequaquam, sed sum princeps exercitus Domini.

Ffff 3

ming

mini, & nunc venio. Cecidit Josue pronus in terram & adorans ait: Quid Dominus meus loquitur ad servum suum? Et dixit Princeps exercitus Domini ad Josue: *Solve calceamentum de pedibus tuis*; locus enim in quo stas, sanctus est. Fecitque Josue, ut sibi fuerat imperatum, Jos. 5. v. 13. seqq.

Hic *peculiaris apparitio* nobis describitur, quæ Principi Josuæ accidit: sine dubio *filius Dei* fuit in forma angeli, qualem seia V. T. iubinde manifestavit, & inde *νατ' ἰεζοχ'ιν Angelus fœderis* dicitur, Mal. 3. 1. Est etenim *Angelorum princeps*, cui omnes obedire, & voluntatem ejus facere tenentur, Psal. 103. v. 20.

Veluti igitur aliàs Princeps exercitus sive Dux militiæ, in loco illo ubi est, exercitum suum secum habet: Ita certissimè *perfradeamus nobis*, quod ubi Christus *per fidem* habitat in corde, Eph. 2. v. 17. ibi & sancti angeli præsentés sint, in frequentia multorum millium, Hebr. 12. v. 22. castra metantes in circuitu timentium Dominum, Psal. 34. v. 8.

Josua calceamentum de pedibus suis à filio Dei solvere jubebatur: quo ipso intelligitur omnis immundities, quæ homini adhæret, Hebr. 12. v. 1. hanc deponamus oportet, per quotidianam pœnitentiam, tanquam novæ creaturæ, in novitate vitæ ambulantes, Rom. 6. v. 4. Filius enim Dei est sanctissimus, Dan. 9. v. 24. quin & Angeli caeli & mundi spiritus sunt, unde etiam sancti angeli appellantur, Matth. 25. v. 31. Quod si igitur Princeps exercitus Domini, cum sanctis Angelis apud nos divertere debet, & habitationem facere: non configurati prioribus ignorantia desiderii, sed secundum eum, qui vocavit nos, sanctum, & nos in omni conversatione sancti simus, necesse est, 1. Petr. 1. 15.

Aliàs in scriptura mentio fit calceamentorum in bonâ quoque significatione, cum primis, quando sponsus cœlestis de sponsa ecclesiâ, & quavis fideli anima dicit: Quam pulchri sunt gressus tui in calceamentis, filia principis, Cant. 7. v. 1. ita sponsus ipse sponsam suam hyacintho calceaverat, Ezech. 16. v. 10.

Sed hic Dominus *de aliis calceis* loquitur, quos Protoplasti in Diaboli officinâ sibi aptari & applicari siverant, à quibus ad nos per hæreditatem devenerunt, sic uti de Adam expressè dicitur, quòd post lapsum, non ad Dei, sed ad imaginem & similitudinem suam filios genuerit, Gen. 5. v. 3. Ideò emphaticè dicitur, solve calceamentum de pedibus tuis, non quod ego applicavi tibi, sed tuum, quod ipse induisti, ad latam illam viam currendam, quæ ad perditionem ducit, Matth. 7. v. 13.

Hoc ipso igitur adumbratum fuit, ut, qui præsentia gratiosâ Jesu Christi, & custodia sanctorum Angelorum gaudere velit, ante calceamenta exuere debeat, hoc est, vitæ sanctimoniam studere, & ita vitam agere teneatur, in hoc mundo: ne cui forte scandalum præbeat, & ita justissimam Dei vindictam sibi attrahat, ut in ola asinaria iræ divinæ suspendatur de collo ejus, ratione cujus Christus fideliter nos admonet in prælecto Evangelio.

Quoniam igitur pii Veteres hoc ipsum in festo Angelorum explicandum ordinarunt; nos sine ulteriori præloquio ad explicationem ejus progressuri, contemplantur ex eodem:

I. Ἀνθρωπολογίαν, sive *notitiam nostri.*

II. Χριστολογίαν, sive *notitiam Christi.*

J. J.

Exe-